

Så tror jeg, at man kan nå den fælles erkendelse, at det produktive samfunds forudsætning er, at menneskene befinder sig godt i det, at vi er i stand til at have et samfund, der både er meget produktivt og samtidig er et samfund, hvor familierne får børn – vi er jo på vej mod at blive et gammelsamfund – og derfor er der faktisk meget ræson i at tilrettelægge nogle vilkår, der gør, at det bliver attraktivt i vores samfund at få børn.

Jeg synes måske, debatten bærer lidt præg af, specielt fra nogle partiers side, at man ser hele børnepolitikken enten fra erhvervslivets synspunkt eller fra LO's synspunkt. Det er selvfølgelig en retmæssig del af vurderingerne, men jeg savner nogle, der taler børnenes sag i det her, som kigger på det her med børnepolitiske øjne, også i forhold til nogle af de sådan mere finurlige forslag, der har været, om, hvad man gjorde – noget med at have nogle bedstemødreordninger, hvor ikke bedstemødre, men nogle, man tilkaldte fra kommunen, kom ud og passede ens syge børn og sådan noget. Det har ikke været en del af debatten i dag. Men det synes jeg ikke om. Det ville mine børn f.eks. ikke bryde sig om. Jeg tror, at de vil have en rigtig far og en rigtig mor, specielt når de er syge.

Kl. 16.05

Derfor synes jeg, vores fælles anstrengelse er at finde ud af, hvordan vi så gør det.

Hvis man spørger børn, så er de ikke så meget i tvivl. Det modsætningsfyldte og sjove ved børn er jo, at de fleste af dem er fantastisk glade for deres daginstitution; de er glade, når vi følger dem derhen om morgenen, men de er også meget glade, hvis vi kommer og henter dem tidligt; og når vi nogle gange spørger vores børn, hvad de gerne vil have at vi gør sammen med dem, så siger de: Skal vi ikke bare holde fri i dag? Så skal vi jo nok, som de siger, finde på et eller andet at lave sammen. Og det tror jeg de har ret i.

Så det her er en diskussion om at skabe lidt tid til børn i et samfund, der er fantastisk produktivt.

Der er så fremsat to forskellige forslag. Socialdemokraterne har et forslag, som er et forslag om større fleksibilitet i den ramme, der gælder i dag. Og vores forslag er et forslag om at udvide den nuværende ramme med omsorgsdage på den måde, at hvis man har børn under 3 år, får man op til 6 dage om året, og hvis man har børn over 3 år, får man 3 dage. Det er en enkel model.

Jeg skal til slut kommentere nogle af ordfører-indlæggene. Jeg må sige, at jeg måske bedst forstår regeringen, der siger, at de ikke vil love noget på et tidspunkt, hvor de forhandler. Men jeg synes til gengæld, at vi savner en melding fra regeringen, der hedder, at hvis de forhandlinger ikke fører til noget, så er de villige til at gå hele vejen, også fordi det jo vil lægge det fornødne pres på arbejdsmarkedets parter, når de skal sidde og forhandle. Så har de nemlig to muligheder: Enten finder de selv ud af det her, eller også er der et politisk flertal, der laver det.

Så det, jeg savner, er, at ministeren går op og tager ordet til slut og siger: Vi giver jer nu en chance for selv at lave det her, men lykkes det ikke for jer, så har jeg et flertal i Folketinget, så I kan lige så godt komme i gang, og I kan lige så godt få det her afsluttet, for det bliver til noget alligevel.

Jeg forstår godt, at ministeren eller ordførerne i dag ikke vil sige, at det lige er den model, men den afgørende melding er at sige: Det bliver til noget, vi vil det her, og hvis I ikke selv finder ud af det, så gør vi det. Så tror jeg ministeren har gjort sit arbejde godt, og så er jeg sikker på, at der er lagt et så maksimalt pres på arbejdsmarkedet parter, som der overhovedet kan lægges.

Det, jeg har lidt sværere ved at finde ud af, er, hvad Dansk Folkepartis holdning er i den her sag. Jeg tror, hr. Bøgsted har brug for at studere forslaget om den centrale barselfond endnu en gang, for det forslag drejer sig ikke så meget om længden af barselperioden, det drejer sig om at udligne mellem arbejdspladser, hvor der er rigtig mange kvinder, og hvor barsel derfor tynger specielt meget i forhold til andre typer virksomheder, hvor det ikke tynger så meget. Det er en form for solidaritet, kunne man sige, mellem de enkelte virksomheder.

Ida Jørgensen (RV):

Der er sagt mange gode ord om, at vi skal have familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen, og der er sagt mange gode ord, om at vi skal have muligheder for at passe vores børn. Dem kan vi kun tilslutte os fra Det Radikale Venstres side, så jeg vil blot her knytte nogle bemærkninger til de enkelte beslutningsforslag.

B 22 med muligheden for at veksle barseldage til omsorgsdage synes vi er rigtig godt. Vi er alle sammen forskellige. Nogle forældre har brug for at være hjemme et helt år med deres børn. De kan finde på gode ting sammen. Andre forældre synes måske, det er bedre at komme ud